Dr. Gausz Tamás

HELIKOPTER ROTORLAPÁTOK MOZGÁSA NEM ÁLLANDÓ SEBESSÉGŰ REPÜLÉS ESETÉN

A helikopterek rotorlapátjai repülés közben bonyolult mozgásokat végeznek. Legelsőként említendő a repülésből következő haladó mozgás és a rotortengely forgása miatti forgó mozgás. Alapvető mozgásforma még a csapkodó, a matató és a kormányzás miatti lapáttengely körüli forgó mozgás. Ezek a merev rotorlapát mozgásformái. A rotorlapát rugalmassága miatt jöhet és jön létre a lapátok hajlító és csavaró lengése. Végeredményben egy rotorlapátnak a felsorolt mozgásformáknak megfelelően, sok szabadságfoka lehet. E cikkben főként azokat a hatásokat vizsgáljuk, amelyeket a helikopter törzsének forgó mozgása a rotorlapát mozgására gyakorol. Éppen ezért egyszerű dinamikai és aerodinamikai modellt választottunk. A dinamikai modell a repülés miatti haladó és a főtengely forgása miatt előálló forgó mozgáson túl csak a merev rotorlapát csapkodó és hossztengelye körüli forgó mozgását foglalja magában. Az aerodinamikai modellben a legegyszerűbb, háromszög indukált sebesség eloszlást alkalmaztuk.

Ennek a vizsgálatnak az elvégzése érdekében kialakítunk egy általános, aerodinamikai-dinamikai modellt. Ennek a modellnek, a sok egyszerűsítés ellenére, nincs zárt alakú megoldása. Ezért a konkrét vizsgálatot egy konkrét helikopter típus, az MD 500-as helikopter adatainak felhasználásával végezzük el. Az ilyen, adott helikopterre vonatkozó vizsgálat nyilvánvalóan korlátozza az általánosságot. Véleményünk szerint a kapott eredményeket ezzel együtt jellemzőnek tekinthetjük, illetve adott esetben a számítás más típusokra megismételhető.

AZ AERODINAMIKAI MODELL

A bevezetőben leírtak szerint a vizsgálatban a legegyszerűbb, háromszög indukált sebesség eloszlást alkalmazzuk. Ennek kifejezése:

$$v_i\left(x_l, \psi_r\right) = v_{i0} \left[1 + K\left(\frac{e + x_l}{R}\right)\cos\psi_r\right]; \tag{1}$$

ahol: x_l - a rotorlapát hossza mentén mért távolság (1. ábra);

 ψ_r - az azimút szög (1. ábra);

K - állandó, értéke jelen számításban 0.8.

E cikkben, minden számítási esetben ezt a modellt alkalmazzuk, mert így az aerodinamikai modell a rotorlapát mozgásokra nem gyakorol közvetlen befolyást. Természetesen ez a modell több irányban is továbbfejleszthető. A következő vizsgálatainkban olyan aerodinamikai modellt alkalmazunk majd, amely a légerőket a rotorlapát geometriájának és mozgásállapotának megfelelően szolgáltatja.

A KOORDINÁTA RENDSZEREK

Az alkalmazott koordináta rendszereket az 1. ábrán tüntettük fel. A helikopter mozgását a helikopter törzséhez rögzített koordináta rendszerben ($x \ y \ z$) adjuk meg. A merevnek tekintett rotorlapát mozgását a pedig lapáthoz rögzített koordináta rendszerben vizsgáljuk. Ez az ($x_t \ y_t \ z_t$) rendszer. Az 1-es ábrán szerepel még a rotorhoz kötött, nem forgó koordináta rendszer ($x_r \ y_r \ z_r$); a rotorral együtt forgó koordináta rendszer ($x_f \ y_f \ z_f$) és a lapát hossztengelyéhez kötött, de a lapáttal nem forgó koordináta rendszer ($x_l \ y_l \ z_l$). Az első és második koordináta rendszer után említett, további koordináta rendszerek az átszámítások miatt szükségesek.

A közös origójú a koordináta rendszerek közötti kapcsolat egy-egy forgatási mátrixszal jellemezhető. Különböző origó esetén eltolást kell alkalmazni. Az elforgatásokat a következő mátrixokkal írhatjuk le:

$$\mathbf{r}_r = \mathbf{D} \, \mathbf{r} \,; \tag{2}$$

$$\mathbf{r}_{f} = \mathbf{H} \, \mathbf{r}_{r} \,; \tag{3}$$

$$\mathbf{r}_{l} = \mathbf{G} \ \mathbf{r}_{f} \ ; \tag{4}$$

$$\mathbf{r}_{l} = \mathbf{M} \, \mathbf{r}_{l} \,; \tag{5}$$

ahol:

$$\mathbf{D} = \begin{bmatrix} -1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & -1 \end{bmatrix}; \qquad \mathbf{H} = \begin{bmatrix} \cos \psi_r & \sin \psi_r & 0 \\ -\sin \psi_r & \cos \psi_r & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}; \\ \mathbf{G} = \begin{bmatrix} \cos \beta_l & 0 & -\sin \beta_l \\ 0 & 1 & 0 \\ \sin \beta_l & 0 & \cos \beta_l \end{bmatrix}; \qquad \mathbf{M} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & \cos \upsilon_t & \sin \upsilon_t \\ 0 & -\sin \upsilon_t & \cos \upsilon_t \end{bmatrix}.$$

Az elforgatásokat a (2), (3), (4) és (5) kifejezésekkel definiáljuk. Az egyes vektorok indexe jelzi azt, hogy az adott vektor mely koordináta rendszerben van

felírva. Így az egyes elforgatásokat a vektorok indexei alapján rendelhetjük a koordináta rendszerekhez. Az eltolások az 1-es ábráról leolvashatók.

Koordináta rendszerek

Az összetett transzformációkat e rész transzformációk egymás utáni alkalmazásával hajtjuk végre. Példaként határozzuk meg a törzs szögsebességét – amelyet a törzshöz kötött koordináta rendszerben adunk meg – a lapát rendszerben:

$$\omega_t = \mathbf{M} \mathbf{G} \mathbf{H} \mathbf{D} \boldsymbol{\omega};$$

(6)

A (6) kifejezésben a bal oldalon a szögsebesség indexe a koordináta rendszer jelzésére szolgál. A szögsebesség ω_x összetevője az orsózó, az ω_y a bólintó és az ω_z összetevője a legyező mozgást jelöli.

A ROTORLAPÁT MOZGÁSEGYENLETE

A rotorlapát mozgása, az adott feltételek esetén, a nem inercia rendszerekre vonatkozó, az általános forgó mozgást leíró vektor differenciál egyenlettel írható le:

$$\frac{\delta \boldsymbol{\omega}}{\delta t} \boldsymbol{\Theta} + \boldsymbol{\omega} \times \left(\boldsymbol{\Theta} \; \boldsymbol{\omega} \right) = \mathbf{M}_0 - \left(\boldsymbol{\rho}_s \times \mathbf{a}_0 \right) \boldsymbol{m}; \tag{7}$$

ahol: ω - a rotorlapát szögsebessége;

Θ - a rotorlapát tehetetlenségi tenzora;

 M_0 - a rotorlapátra ható, a választott koordináta rendszer origójára vonatkozó, eredő nyomaték;

 ρ_s - a rotorlapát súlypontjának helyvektora;

 ${\bf a}_0\,$ - a választott koordináta rendszer origójának gyorsulása.

A tényleges számításban a (7) vektor differenciálegyenlet minden tagja egy további "t" indexet kap, mivel a számolást az ($x_t \ y_t \ z_t$) rendszerben végezzük el. Ez azonban egyúttal azt is jelenti, hogy a választott koordináta rendszerben a csapkodó mozgásból illetve a kormányzásból eredő v_t szögváltozás miatt megjelenik e szögváltozásból származó szögsebesség és szöggyorsulás összetevő is. A továbbiakban az idő szerinti differenciálást átírjuk az azimút szög szerinti differenciálássá:

$$\dot{\beta}_{l} = \frac{d \beta_{l}}{d \psi_{r}} \frac{d \psi_{r}}{d t} = \beta_{l}^{'} \Omega; \qquad (8)$$

Ez, a fenti példa szerint azt jelenti, hogy – ha a rotortengely szögsebessége (Ω) állandónak tekinthető – akkor az idő szerinti derivált egyenlő az azimút szög szerinti derivált és a szögsebesség szorzatával.

Végeredményben, a rotorlapátra vonatkozó kinematikai kényszer miatt a (7) vektor differenciálegyenlet " y_t " összetevő egyenlete szükséges és elégséges a vizsgált mozgás leírására. Az egyenlet részletes felírása túlságosan nagy terjedelmet igényel, a példa kedvéért egy tagot írunk ki részletesen: a (7) bal oldali első tagját, a szögsebesség idő szerinti deriváltját:

$$\left(\frac{\delta \boldsymbol{\omega}}{\delta t} \right)_{y} = \left\{ -\upsilon_{t}^{'} \Omega \sin \upsilon_{t} \left[\left(\omega_{x} \sin \psi_{r} + \omega_{y} \cos \psi_{r} \right) + \Omega \beta_{l}^{'} \right] \right\} + \left\{ \cos \upsilon_{t} \left[\left(\omega_{x} \Omega \cos \psi_{r} - \omega_{y} \Omega \sin \psi_{r} \right) + \Omega^{2} \beta_{l}^{''} \right] \right\} + \left\{ \sin \upsilon_{t} \left[\sin \beta_{l} \left(\omega_{x} \Omega \sin \psi_{r} - \omega_{y} \Omega \cos \psi_{r} \right) \right] \right\} + \left\{ \upsilon_{t}^{'} \Omega \cos \upsilon_{t} \left[\sin \beta_{l} \left(-\omega_{x} \cos \psi_{r} + \omega_{y} \sin \psi_{r} \right) + \cos \beta_{l} \left(-\omega_{z} + \Omega \right) \right] \right\} + \left\{ \sin \upsilon_{t} \left[\beta_{l}^{'} \Omega \cos \beta_{l} \left(-\omega_{x} \cos \psi_{r} + \omega_{y} \sin \psi_{r} \right) - \beta_{l}^{'} \Omega \sin \beta \left(-\omega_{z} + \Omega \right) \right] \right\}$$

$$(9)$$

A (9) kifejezésben a "vessző" szintén az azimút szög szerinti deriváltat jelenti. A jobb oldal második sorában, az első kapcsos zárójel utolsó tagja a csapkodási szög második deriváltja. A numerikus szimuláció során ezt a deriváltat számítjuk ki, miközben az összes többi tagot ismertnek tekintjük. Ez egyébként nyilván nincs így, de iterációval a megoldást aszimptotikusan megközelíthetjük. Hatnyolc rotor fordulat után a megoldás már gyakorlatilag nem változik, ez már a keresett közelítő megoldásnak tekinthető. A további tagok és a végső, számítási képlet részletes felírásától itt eltekintünk.

A KORMÁNYZÁS

A helikopterek hagyományos kormányzási rendszerét sok évtizede alakították ki. A legtöbb helikopterben ez a kormányzási rendszer működik napjainkban is. A példaként tekintett MD 500-as helikopter rotorlapátjai is csuklós bekötéssel és hagyományos kormányzási rendszerrel rendelkeznek.

A kormányzás során a helikopter vezetője vagy valamely automatikus rendszer a "*p*" paramétert változtatja, a következő módon:

$$p = p_0 + p_1 \cos \psi_r + p_2 \sin \psi_r; \tag{10}$$

A kifejezés jobb oldalán az első együttható a kollektív, a második nagyjából a magassági és végül a harmadik nagyjából a csűrő-kormányzásnak felel meg. Azért csak nagyjából, mert a tényleges kormányrendszerekbe a lapát késése miatt előretartást építenek be.

2. ábra Hagyományos kormányzási rendszer

A 2. ábra alapján felírható a rotorlapátok vezérlési törvénye:

$$\upsilon_t = Arc\sin\left(\frac{p}{f} + \frac{r_0 - e}{f}\tan\beta_l\right); \tag{11}$$

A kormányzási jellemzők és a csapkodási szög is változik az azimút szög függvényében, ezért megjelenik a rotorlapát hossztengely körüli forgása, annak szögsebessége és szöggyorsulása. Ha ezek kiszámításakor – a hagyományos úttól eltérően – minden tagot pontosan veszünk figyelembe, akkor a szögsebesség:

$$\upsilon_{t}^{'} = \left(\frac{-p_{1}\sin\psi_{r} + p_{2}\cos\psi_{r}}{f} + \frac{r_{0} - e}{f}\frac{\beta_{l}^{'}}{\cos^{2}\beta_{l}}\right)\frac{1}{\cos\upsilon_{t}};$$
(12)

és a szöggyorsulás:

$$\upsilon_{t}^{"} = \begin{bmatrix} \frac{-p_{1}\cos\psi_{r} - p_{2}\sin\psi_{r}}{f} + \frac{1}{f} \\ \frac{r_{0} - e}{f} \left(\frac{\beta_{l}^{"}}{\cos^{2}\beta_{l}} + \frac{2(\beta_{l}^{'})^{2}}{\cos^{2}\beta_{l}} \right) + \sin\upsilon_{t} (\upsilon_{t}^{'})^{2} \end{bmatrix} \frac{1}{\cos\upsilon_{t}}; \quad (13)$$

A (11), (12) és (13) összefüggéseket, bevezetve a kis csapkodási szög és elcsavarodási szög feltételezést egyszerűsíthetjük, így a hagyományos kifejezésekhez jutunk. A numerikus vizsgálat azonban megengedi a teljes, egyszerűsítés nélküli alak használatát.

A NUMERIKUS VIZSGÁLAT

A rotorlapát mozgását – a fent bevezetett aerodinamikai-dinamikai modell segítségével – numerikusan vizsgáljuk. Ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy a számolást homogén kezdeti feltételekkel elindítjuk és a mozgásegyenlet integrálását addig folytatjuk, amíg a megoldás egy Poincare féle határciklust el nem ér. A helikopter rotor mozgásállapotát a $\lambda = 0.049$ -es átáramlási szám és a $\mu = 0.175$ -ös előrehaladási fok jellemzi.

A határciklus elérését Cauchy konvergencia kritérium szerint vizsgáljuk. Megjegyzendő, hogy a valóságban megjelenő határciklus részint hasonló a 3. ábrán feltüntetett határciklushoz, részint azonban a determinisztikus káosz jeleit mutatja, azaz a fázissík pontok egyetlen zárt görbe helyett egy véges szélességű sávban futnak – ezt a véges szélességű, szabálytalan gyűrűhöz hasonló sávot nevezzük a kaotikus megoldás korlátos különös attraktorának.

Fontos tulajdonsága a numerikus megoldásnak az is, hogy a rotorlapát lefele viszonylag lassan, felfele viszonylag gyorsan mozog. Ez megállapítható a 3. ábrán látható görbe aszimmetriája alapján is, de a konkrét eredmények vizsgálatával is. A számítási példa alapesetében a rotorlapát lefele mozgást 196 foknyi azimút szög tartományban végzett, illetve, ennek megfelelően felfele mozgásra 164 foknyi azimút szög tartományban került sor. Ez a tulajdonság azért fontos, mert megnehezíti a rotorlapát mozgásának harmonikus approximációját.

Lineáris és nemlineáris kormányzás

A numerikus vizsgálatban a kormányzást a nemlineáris modellel vettük figyelembe. A linearizált és a valóságos kormányzási modell közötti különbség, a számítási példa alapesetében a 4. ábrán látható. Az eltérés néhol jelentéktelen, azonban a legnagyobb felcsapási szögnél a 10%-ot is eléri – méghozzá a valóságos modell szerint a felcsapási szög kisebb, mint a linearizált modellel számított szög. Általában: az eltérés ott nagy, ahol a csapkodási szög nagy és nagy a csapkodási szög második deriváltja is.

A LEGYEZŐ MOZGÁS VIZSGÁLATA

A legyező mozgás olyan, járulékos forgó mozgást jelent, amikor az ω_z szögsebesség összetevő nem nulla. Ez olyan járulékos forgás, ami megnöveli vagy lecsökkenti a rotortengely körüli forgás sebességét. A helikopterhez rögzített rendszerben ennek a szögsebesség összetevőnek az értelme a rotor rendszerrel ellentétes. Ennek megfelelően pozitív ω_z esetén, a kissé lassuló forgás miatt az alapkúpszög kb. 0.45 fokkal csökken és a rotorkúp az alaphelyzethez képest kb. 0.35 fokkal hátra billen. Negatív ω_z esetén az alapkúpszög kb. 0.44 fokkal nő és az alaphelyzethez képest kb. 0.35 fokkal előre billen.

A rotorkúp oldaldőlése alaphelyzetben kb. 1.77 fok, ez az érték csak keveset (~0.06 fok) változik. A legyező mozgásra a rotorlapát mozgása viszonylag kevésbé érzékeny.

AZ ORSÓZÓ MOZGÁS HATÁSA

Az orsózó mozgás vizsgálata

Az orsózó mozgásra hatására az alapkúpszög alig változik, jelentősen módosul viszont az előre és oldaldőlés. Pozitív ω_x esetén a rotorkúp az alaphelyzethez képest kb. 1.7 fokot előre és kb. 1 fokot balra billen. Negatív ω_x esetén a rotorkúp az alaphelyzethez képest kb. 2 fokot hátra és kb. 1 fokot jobbra billen. Az oldaldőlés ilyen tendenciája egyébként előre becsülhető. Igen lényeges, hogy negatív ω_x esetén a csapkodó mozgás amplitúdója mintegy 4 fokkal megnövekszik.

A BÓLINTÓ MOGZÁS HATÁSA

A rotorlapátok a legérzékenyebben a bólintó mozgásra reagálnak. Az oldaldőlés változása előrebillenésnél az alaphelyzethez képest balra, hátrabillenésnél az alaphelyzethez képest jobbra kb. 1-1 fok. Az alaphelyzethez képest előrebillenéskor a rotorkúp kb. 0.5 fokot hátra billen; hátrabillenéskor kb. 0.5 fokot előre billen. A csapkodó mozgás amplitúdója orremelő mozgás esetén kb. 1.8 fokkal csökken, orrleadó mozgásnál viszont kb. 3 fokkal növekszik.

A bólintó mozgás vizsgálata

ÖSSZEFOGLALÁS, KÖVETKEZTETÉSEK

A helikopter törzsének forgó mozgása a rotorlapátok mozgására esetenként jelentős hatást fejt ki. A rotorkúp billenése az erő és nyomatéki viszonyok változását jelzi, amit kormányzással kell követni. A legkisebb hatással a legyező mozgás bír, az orsózás hatása sokkal jelentősebb és még ennél is nagyobb a bólintó mozgás jelentősége. E két utóbbi esetben a csapkodó mozgás amplitúdója akár erősen is megnövekedhet, ami esetleg veszélyes lapátfaroktartó közelítésekhez vezethet.

IRODALOMJEGYZÉK

- [1] Bramwell, A.R.S.: Helicopter Aerodynamics, Edward-Arnold Ltd. 1976
- [2] Gausz, T.: Helikopterek. BME Mérnöktovábbképző Intézet Budapest, 1982.
- [3] Johnson, W.: Helicopter Theory, Princeton University Press, 1980
- [4] Szilágyi, D.: Rotorlapátok terheléseinek dinamikai és aerodinamikai vizsgálata, PhD értekezés, Budapest, 2003.
- [5] Stepniewsky, W. Z.- Keys, C. N.: Rotary-Wing Aerodynamics. Dover Publications, Inc., New York 1984.